

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 501/2022-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Michaelou Kypusovou, Gercenova 29, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 6C/307/2011 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. augusta 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Navrhuje tiež priznať mu finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 6. septembra 2011 v rámci konkurzného konania pri speňažovaní majetku úpadcu (formou dražby) vydražil spoluvlastnícky podiel 1/7-iny v nehnuteľnostiach (pozemky a stavba) v katastrálnom území [REDAKOVANÉ]. Okresnému súdu bola 28. novembra 2011 doručená žaloba ostatných spoluvlastníkov, ktorou sa domáhali voči sťažovateľovi určenia neplatnosti dražby s odôvodnením, že dražbou došlo k porušeniu § 3 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), konkrétne tým, že nebolo možné dražiť spoluvlastnícky podiel. Tým malo dôjsť k porušeniu ich zákonného predkupného práva. Okresný súd uznesením zo 14. januára 2013 prerušil namietané konanie a podal návrh na začatie konania

o súlade právnych predpisov s ústavou (či je ustanovenie § 7 os. 2 zákona o dobrovoľných dražbách v súlade s čl. 1 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 a ods. 4 ústavy a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Ústavný súd uznesením č. k. PL. ÚS 23/2014 z 24. septembra 2014 návrh okresného súdu odmietol.

3. Okresný súd uznesením z 21. augusta 2015 rozhodol o pokračovaní namietaného konania a nariadil termín pojednávania na 12. október 2017. Rozsudkom zo 6. júla 2021 žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcov rozsudkom č. k. 15Co/22/2022 z 25. mája 2022 rozsudok okresného súdu potvrdil.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ konštatuje, že vzhľadom na uvedené skutočnosti je nespochybniteľné, že súdne konanie začaté na základe žaloby až do jeho právoplatného skončenia trvalo takmer 11 rokov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019).

6. Ústavný súd už rozhodol, že porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v kontexte ustanovenia § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“) predstavuje tzv. „iný zásah“ (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03). Podstatou, účelom a cieľom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (I. ÚS 22/01, III. ÚS 389/2022). Uvedený právny názor je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok EŠLP z 3. marca 2009 vo veci Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 16970/05). Uvedená prax súvisí s podstatou uplatnených práv, ktorých cieľom je ochrana pred právnou neistotou vyvolanou nerozhodnutím spornej záležitosti. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že pod pojmom trvajúce súdne konanie je potrebné v zásade rozumieť konanie od jeho začatia do jeho právoplatného meritórneho skončenia, pretože účelom ústavnej ochrany je odstránenie stavu právnej neistoty týkajúcej sa právnej veci, s ktorou sa sťažovateľ obrátil na všeobecný súd. Právoplatnosťou meritórneho rozhodnutia v takej právnej veci nastáva nastolenie právnej istoty sťažovateľa vo veci samej.

7. Z príloh ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že rozsudok krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu nadobudol právoplatnosť 12. júla 2022 a ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 11. augusta 2022. Z uvedeného vyplýva, že v čase podania ústavnej sťažnosti bolo namietané konanie okresného súdu právoplatne skončené. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZoÚS pre jej zjavnú neopodstatnenosť (porov. II. ÚS 250/2022).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2022

Peter Straka
predseda senátu